Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

BRANKO CESTNIK: DOLINA ZVEZD

Kaj nepovedanega nam mora še povedati rodna dežela?

*Cveto Ogorelc se po strašnem zaključku v Budimpešti (*Razmik med Žerjavi, *2024) kot pobegli nemški vojak vrne v domovino. Postane partizan, brez omahovanja tudi komunist in član Partije. Potem pa se ga dotakne smrt – drugačna od tistih, ki jih je videl ali sam zakrivil. Na pragu večnosti se sooči z lastno krivdo. Roman o prelomnem letu 1945 podarja glas tisočim neslišanim žrtvam kot posameznim individualnim zgodbam. Skozi različne usode krmari med optimizmom in upanjem težko pričakovane svobode, grozo zločinskega revanšizma in zloveščo samoumevnostjo novega družbenega ustroja, položeno v koncentracijsko taborišče Strnišče pri Ptuju in razrešeno na mejah Kozjaka.*

Enega naših najboljših piscev zgodovinskih romanov še posebej navdihujejo nepovedane vojne zgodbe slovenske preteklosti. Po dveh epskih romanih iz časa prvih kristjanov v rimski Petovioni smo s pričujočo knjigo dobili zaokroženo trilogijo o slovenskih mobilizirancih v nemško vojsko v drugi svetovni vojni. V romanu *Pogovori z njo* se Jakob Špilek vrača iz pekla v Normandiji, *Razmik med žerjavi* nas odpelje v krvave jarke ruske fronte, *Dolina zvezd* pa spregovori o najbolj perečem in še danes živem povojnem dogajanju doma.

V tretjem delu torej usodo največjega negativca iz drugega romana spremljamo na domačih tleh. Z njim se podamo v zadnje partizanske akcije v gozdovih Pohorja in Kozjaka. Spoznamo biserne roke partizanske bolničarke v podzemnih bolnicah, se pomešamo med ljudstvo, ki se veseli svobode in novih časov, a se hkrati nanje težko privaja. S Cvetom Ogorelcem, s partizanskim imenom Boris, stopimo med stražarje taborišča Šterntal, med usode krivih zaradi svojih dejanj in »krivih« zaradi svojih stanj. Z njim oblečemo usnjen plašč oznovca, z njim smo ob drobnih dejanjih upora in z njim, ko skozi sneg skupaj z glavnim junakom prvega romana stopi na pot odrešitve

Podatki o knjigi:
- Naslov: Dolina zvezd
- Avtor: Branko Cestnik
- Prevodi v kočevarščino: Johanes Hans Jaklitsch in Helena Jaklitsch
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 396
- ISBN: 978-961-278-771-4
- Cena: 32,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2025

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2025 sofinancira JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

in pokore. Pretresljiv literarni preplet življenjskih zgodb na temelju resničnih in dokumentiranih zgodovinskih dogodkov ter osebnih pričevanjih ljudi, ki so vse zapisano tudi doživeli.

O avtorju

Branko Cestnik (1965) je otroštvo preživel na Hajdini pri Ptuju. Po gimnaziji in služenju vojaškega roka je ob delu v opekarni začel zahajati v Kartuzijo Pleterje. Leta 1986 je vstopil v misijonarski red klaretincev, ki ga je poslal na študij v Rim in kasneje v noviciat v Madrid. Na gregorijanski univerzi se je poglabljal tudi v vprašanja teologije lepote in umetnosti. Na salezijanski univerzi je diplomiral, kasneje pa tudi magistriral s temo Iskanje Boga v gledališču Eugena Ionesca. Leta 1995 je bil posvečen v duhovnika. Služboval je kot študentski duhovnik v Mariboru, nato kot župnik na Frankolovem. Že kot bogoslovec se je začel uveljavljati tudi kot pisec, komentator in kolumnist v katoliških in drugih medijih. Leta 2016 je pri celovški Mohorjevi izdal knjigo *Manj, boljše, tišje* z izborom najodmevnejših zapisov iz njegovega spletnega dnevnika, ki je kasneje, septembra 2019, presegel milijon ogledov. Zelo odmevna sta bila njegova prva romana *Sonce Petovione* (2019) in *Šesti pečat* (2022). *Dolina zvezd* je tretji del trilogije, ki jo je zastavil z večernico *Pogovori z njo* (2023) in nadaljeval z *Razmikom med žerjavi* (2024).

Odlomki iz knjige

Zli raztrganci so se pomenkovali o koncu vojne. Pravilno so predvidevali, da se Američan in Rus ne bosta ustavila na mejah Tretjega rajha – do Berlina bosta šla. Ali pa … Ali pa se bosta Američan in Nemec dogovorila, da skupaj udarita po brezbožnem Rusu. Kapitalistična Amerika se bo morala prej ali slej spopasti s komunistično Moskvo. Zakaj se ne bi zdaj, ko ima vojsko že v Evropi? Zakaj ne s pomočjo Nemčije?

Slišal jih je, a Borisu je bilo vseeno za strahopetne čveke teh, ki bodo izgubili vojno. Želel si je le stegniti roko do svojega plašča, ki je ledenotrd visel z lopatice. Poskušal bi si ga nadeti, morda bi vseeno grel … Ni zmogel do plašča, drgetal je in izgubljal zavest. Vrnil se je v položaj zarodka, v belo maternico, smrtno zanko.

Nad globino ga je vleklo, plaval je nad breznom, v lebdenju in izginjanju se je izrekal za življenje …

O Bog, reši me! Rad bi živel! Amen.

Vsrkalo ga je, padal je in vzletal.

Nikdar več ne bom nikomur storil nič žalega. Amen.

Lebdel je v predoru. Ob strani so stala bitja, posuta z očmi. Zijale so vanj – premnoge črne oči, ni se jih bal. Neslo ga je globlje v črno luknjo, oči, ki bi ga gledale, ni bilo več. To je torej smrt – ko ni očesa, ki bi te gledalo.

Rad bi živel! Amen.

(Str. 31)